A°. 1839. N°. 70.

ZONDAG DEN 1sten SEPTEMBER.

JE MAINTIENDRAI

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 30 Augustus 1839.*

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Heer Gouverneur Generaal, van den 23sten dezer, No. 1312 | 1130, zijn tot het tauxeren der huurwaarde van alle Huizen en Erven aan *Paramaribo* en derzelver omtrek, gecommitteerd de Heeren R. GOLLENSTEDE en D. S. VON KÖNIGSLöW, benevens den Stads Architect J. A. VOIGT, met toevoeging als *Scriba* aan deze Commissie van den Tweeden Commies, A. P. TIRION.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 30 Augustus 1839.*

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Heer Gouverneur Generaal, van den 23sten dezer. No. 1314 | 1141, is de Heer F. R. BUSCHMAN, geadmitteerd als *TRANSLATEUR* in de *Nederduitsche - Engelsche - Fransche -* en *Hoogduitsche Talen.*

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

SCHEEPS-TIJDINGEN.

UITGEKLAARD.

Den 29sten dezer, het Schip *Astrea*, Kapt. J. A. de Lang, naar Amsterdam; lading: 18 vaten en 1301 baten heele-; 4 vaten en 172 balen gebroken Koffij, 187 balen schoone Katoen, 70 balen Cacao en 380 bossen Lignum Quassie.

Idem, het Schip *Dina Maria*, Kapt. H. C. Wriburg, naar Amsterdam, lading: 124 vaten en 875 balen heele Koffij, 13 vaten en 139 balen gebroken dito, 133 balen schoone Katoen, 3 balen vuile dito en 10 stukken Hout.— Passagier: de Heer A. D. Tall.

Den 30sten, het Schip *'t Vertrouwen*, Kapt. R. J. Pinksterboer, naar Rotterdam, lading: 179 vaten Suiker, 25 balen schoone Katoen en 23 vaten Rum.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

(Uittreksels uit de Hollandsche Couranten van 25 en 26 Junij 1839.)

GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN, 22 *Junij.*

Het Engelsche Kabinet heeft zoo even eene Nota ontvangen, waarbij de Nederlandsche Regering de onwettigheid betoogt van de verklaring door Lord Palmerston gedaan, bij gelegenheid van de uitwisseling der Ratificatien. In die Nota komen verscheidene argumenten voor, waarmede het *Handelsblad* in deszelfs nommer van den 17den dezer, de, in de jaarboeken der diplomatie voorbeeldelooze handelwijze van het Engelsche ministerie bestreden heeft. De Baron Verstolk van Soelen beweert te regt, dat de belofte door Koning Willem aan Koningin Victoria gedaan: dat hij, na het afloopen der zaken met Belgie, aan het verlangen dier Vorstin zou gehoor geven en zijne eigendommen rondom Laeken aan Koning Leopold verkoopen, aan de Engelsche Regering geen regt hoegenaamd kon geven, om eigendunkelijk en strijdig met de verpligting uit artikel 16 van het, *onvoorwaardelijk*, door Engeland gesloten en geratificeerde tractaat, eene uitzondering op het voorschrift van dat artikel te maken, en te verklaren, dat het sequester op 'sKonings eigendommen, die Leopold wenscht te bezitten, niet zal worden opgeheven, alvorens dat bezit door de beide Vorsten zal zijn overeengekomen. De minister van buitenlandsche zaken der Nederlanden, merkt al verder aan, dat zijn Souverein, door dusdanige ongehoorde daad, zich met het volste regt, van zijnen kant zoude kunnen ontheven achten van al de verpligtingen uit het traktaat voortvloeijende, en die alleen onder voorwaarde van een wederkeering getrouw blijven aan dat traktaat zijn aangegaan, doch dat Z. M., een nieuw bewijs willende geven van deszelfs verlangen om aan de eindschikking haar vol beslag te doen toekomen en van deszelfs vriendschappelijke gevoelens jegens Engelands Koningin, besloten heeft, om van zijn regt geen gebruik te maken, en om alsnog te voldoen aan het verlangen door Koningin Victoria aan den dag gelegd; namelijk zoodra slechts de Belgische regering, van hare zijde, aan hare verpligting zal hebben voldaan en artikel 16 des traktaats zonder voorbehoud zal hebben uitgevoerd. De Nederlandsche Nota voegt hierbij de aanmerking dat, ingeval men naar aanleiding der verklaring door Lord Palmerston gedaan, mogt blijven volharden bij het besluit om het sequester op de goederen, die het kasteel van Laeken omringen, *niet* op te heffen, Koning Leopold het dan alleen aan zich zelven zal moeten wijten indien aan zijne wenschen dienaangaande geen gehoor zal kunnen gegeven worden, kunnende Koning Willem niet onderhandelen over den verkoop zijner bijzondere eigendommen, zoolang men hem niet wederom in het wettige bezit daarvan zal gesteld hebben.

Deze Nota der Nederlandsche Regering is met eene bijzondere kracht van redenering, gepaard aan wijze gematigdheid opgesteld, en de regten en de waardigheid van uwen Vorst worden daarin meesterlijk gehandhaafd, zonder echter iemand te kwetsen.

Intusschen is de handelwijze door Lord Palmerston in deze zaak gehouden, alhier het voorwerp van scherpe aanmerkingen, van allen die eenig denkbeeld van de regelen der diplomatie hebben, en men hoort menig een zeggen, dat het eene schande voor Engeland is, dat zich aldaar een minister bevindt, die geen moeds genoeg bezit om te weigeren de hand te leenen tot zulk eene opentlijke verguizing en van de beginselen des volkenregts en van het heilige regt van eigendom. Wat moet er van de maatschappij worden, indien de vorsten zelven dusdanige voorbeelden geven, en niets eerbiedigen van dat geen, wat de grondslag der staten uitmaakt, zoodra hunne persoonlijke belangen en hartstogten in het spel zijn. En wanneer men dan daarbij bedenkt voor welke bekrompene, ja ellendige belangen men hier de eer en waardigheid eener groote natie, gelijk de Britsche natie inderdaad is, heeft opgeofferd, dan kan men niet zonder angst aan de toekomst denken. Zoolang de vorsten het regt dan alleen met voeten traden, als het om het bezit van kroonen en scepters te doen was, konden de volken nog soms op eenige verademing hopen, want dergelijke voorwerpen bieden zich niet dagelijks aan de heerschzucht van geweldenaren aan; maar wanneer de beheerschers der staten de magt, welke God hun geschonken heeft, misbruiken om in het bezit te geraken van een bunder lands, ten einde zich het genoegen van een grooter getal hazen te kunnen schieten, of het voordeel van eenen meer uitgebreiden moestuin te verzekeren, dan zal welhaast de geringste burger geen oogenblik kunnen rekenen op het rustig genot van zijn eigendom en op de vrije beschikking daarover.

Overigens kan ik u verzekeren, dat Lord Palmerston wel degelijk het voornemen heeft gehad om onder *reserve* van datgeen, hetwelk thans in zijne verklaring (Annexe A) vervat is het traktaat te ratificeren, in welk geval zulks ook door Belgie zou zijn geschied, en het is alleen om dat men te Brussel nog niet zeker wist of de overige gevolmagtigden hunne ratificatie tegen dergelijke *voorwaardelijke* ratificatie zouden willen uitwisselen, dat men met het overzenden der Belgische ratificatie, *onder voorwendsel* dat de stempel van het zegel gebroken was, zoo lang heeft gedraald, en dezelve eerst heeft overgezonden toen men door Lord Palmerston onderrigt was, dat de Oostenrijksche minister, Esterhazy, stellig had verklaard, zich niet gemagtigd te rekenen om dusdanige ratificatie onder *reserve* van Engeland en Belgie aan te nemen.

DUITSCHE POST.

STUTTGARD, 18 *Junij.*

Het is over vier ure namiddag, het kanongebulder van boven af den met wijnstok gekroonden heuvel verkondigt, onder klokkengelui, dat zoo even Z. K. H. de Erfprins Willem van Oranje met zijne uitgelezene bruid, onze hoog vereerde koningsdochter, H. K. H. Prinses Sophie, voor het altaar de ringen gewisseld, en daarmede eenen band geknoopt hebben, die twee edele jonge harten, en met deze twee hooge koningsgeslachten omsluit, welke beide evenzeer de waarde dezer vermaagschapping gevoelen

Ik geef u eene vlugtige schets van deze plegtigheid, aan welke ieder Wurtembergsch hart het vreugdvolstaandeel neemt, en waartoe ook de harten van uwen landaard zich aansluiten zullen, als zij eenmaal het juweel in hun midden zullen hebben, hetwelk den kleinzoon uwe verhevenen monarchs uit den schoonen familjering van ons koningshuis is ten deel geworden.

De medeleden der koninklijke familie en het hooge huwelijkspaar kwamen in de appartementen van H. M. de Koningin bijeen, alwaar ook de hofstoet, heeren en dames en de dienstdoende kamerheeren, zich verzameld hadden.

Onder het luiden der klokken van de hof- en van de stifskerk, begon met het gemelde uur, van uit de appartementen van H. M. de Koningin de schitterende optogt naar de ter huwelijks inzegening bestemde groote marmerzaal, alwaar ten dien einde alle tot deze plegtigheid genoodigden vergaderd waren, volgenderwijze:

Vooruit traden: twee kamerheeren; hen volgden de adjudanten van Z. M. den Koning, aan welke zich de adjudanten van HH. KK. HH. den Prins en den Erfprins van Oranje, gelijk ook die der overige Vorstelijke personaadjen aansloten. Hierop kwamen acht dienstdoende kamerheeren, de hofmaarschalk, de eerste kamerheer der Koningin, de Gouverneur van Z. K. H. den Kroonprins, de opperhofmeester

der Koningin, de opperstalmeester en de opperkamerheer van Z. M. den Koning.

Nu verscheen de vrouwelijke hofstoet en daarop Hunne Majesteiten de Koning en Koningin, HH. KK. HH. de Kroonprins en de Koninklijke Prinsessen, te midden der vorstelijke familie de hooge bruid, opgeleid door hoogstderzelver doorluchtigen bruidegom en door twee dames, gevolgd, die den sleep van het trouwkleed hielden. Voor de hertogin Henriette, zuster der Koningin; Z. K. H. den Prins van Oranje, Z. K. H. de Prins Frederik van Wurtemberg, HH. KK. HH. de markgraaf en markgravin Wilhelm van Baden, Z. H. de hertog Paul Wilhelm van Wurtemberg, HH. de prinsen Jerome en Napoleon van Monfort, neven des Konings; de graaf en gravin Marie van Wurtemberg, enz.

Wegens het kleine, mij voor dit berigt ingeruimde, bestek ga ik het kostuum van H. M. onze hoog vereerde Koningin, en dat van de doorluchtigste Prinsessen, Hoogstderzelver dochters, als ook dat der aanwezige dames met stilzwijgen voorbij, ofschoon bij allen hooge glans aan den fijnsten smaak was gepaard. Ik wend mij onmiddelijk tot den dos der koninklijke bruid, die het bekoorlijke harer aanminnigheid slechts opluisteren, maar niet overtreffen kon: het maagdelijk voorhoofd der schoone koningsdochter prijkte met eene kostbare diadeem van parelen en diamanten, welker groote waarde nog verhoogd werd door de omstandigheid, dat dezelve een geschenk van Hoogstderzelver vader is. Oranjebloemen en frissche myrthen strengelden zich door de schoone lokken en hielden tevens den neêrgolvenden bruidssluijer vast; de overige tot het toilet behoorende juweelenpraal harmonieerde in vorm en kostbaarheid met de diadeem; op de borst mengde zich een tuil van geurige myrthen en oranjebloemen. Het kleed was van zwaar wit damast, met zilverranken doorgewerkt en met eene zeer breede, insgelijks zilverbrocaten kant (*volant*) gegarneerd, die ook de mouwen sierde. De zeer lange en breede sleep (*manteau*) van het kleed was van dezelfde stoffe als dit, met dezelfde zilverdoorwerkte kant, rondom en gestrengeld, bezet; de overige gedeelten der kleeding waren in dezelfde manier.

Bij de aankomst van den trein in de trouwzaal, wezen de ceremoniemeesters den vorstelijke personaadjen hunne plaatsen aan, terwijl de overige aanwezenden — heeren ter regter; vrouwen ter linker zijde — zich aan het altaar schaarden, op hetwelk het krucifix der hofkerk en de gouden schaal met de trouwringen stonden. Digt bij de traptreden des altaars was eene dubbelde, met purper fluweel overtrokken bedebank geplaatst, voor welke Z. K. H. de Erfprins en de doorluchtige bruid aan zijne regterhand, door Hoogstderzelver doorluchtigsten vader begeleid, aantraden.

De echt werd ingezegend door den hofprediker, opper-konsistoriaal raad von Grüneisen, nadat hij door eene, aan het feest voegende, leerrede het gewigtig oogenblik waardiglijk had voorbereid.

De plegtige verrigting zelve begon met de voor het sluiten des huwelijks gebruikelijke vragen nopens het vaste voornemen wegens het aangaan van den heiligen echt, na de wederzijdsche toestemmende beantwoording van welke vragen de opperhofprediker naar de onderste trede des altaars toetrad en op de gouden schaal eerst aan de Prinses, vervolgens aan den Erfprins de trouwringen, vergezeld met eenige gepaste woorden, aanbood. Na het wisselen derzelve, hetgeen door 24 kanonschoten aan de stad werd bekend gemaakt, reikte de Erfprins de regter hand aan de Prinses en beide knielden, hand in hand rustende, neder, waarop de hofprediker met het opleggen van zijne hand op die der doorluchtige verloofden, de inzegening voltooide.

Ik moet bij deze gelegenheid opmerken dat het inderdaad fraaije en kostbare voetkleed, op hetwelk het Koninklijke paar voor het altaar stond, een bruidgeschenk is van tachtig burger-dochters onzer residentie, die hetzelve met eigene handen hebben vervaardigd, en op 15 dezer het geluk hadden gezamenlijk hetzelve aan de Vorstelijke Bruid te overhandigen, welke hetzelve met welgevallen aannam en zich met de meeste minzaamheid met de vervaardigsters van hetzelve onderhield.

Na volbragte trouwing begaf de stoet zich in dezelfde volgorde naar de groene wapenzaal, alwaar het hofpersoneel deszelfs heilwenschen aanbood.

ADVERTISSEMENTEN.

TRANSPORTEN.

(27526) Den 22sten Augustus 1839. W. C. KENNEDIJ, voor de Erven en prelegatarissen in den Boedel wijlen de Weduwe G. N. LINCK, aan INSINGER & Co. als Directeuren van eene Sociteit van eigendom, van de Plantaadje *Jagtlust*, gelegen binnen deze Kolonie.

Idem. Dezelve als voren, aan dezelven, van de Plantaadje *Anna Catharina* en de daaraan geaccrocheerde Gronden en Slaven der Plantaadje *Klein Charlottenburg*, gelegen alhier.

Den 26sten. M. A. KEIJSER, Vendumeester, aan GEBROEDERS REIJNS, van de Plantaadje *Penoribo* en verlatene Grond *l'Esperance*, gelegen aan de rivier *boven Commewijne*.

Idem. Dezelve, aan de Weduwe M. A. SALOMONS, van het Huis en Erf, aan de *Maagden Straat*, bekend onder Oude Wijk La. C. No. 150*b*. en Nieuwe Wijk La. C. No. 11; aangekomen hebbende den Boedel wijlen de Wed. G. N. LINCK.

Idem. Dezelve, aan D. J. LOTH, van het Huis en Erf, aan de *Keizer Straat*, bekend onder Oude Wijk La. C. No. 91*a*. en Nieuwe Wijk La. B. No. 211; aangekomen hebbende den Boedel wijlen de Wed. MUNNICKHUIJZEN.

Idem. Weduwe J. B. LOUZADA, aan J. P. TAFARES, van het Erf, vroeger in twee verdeeld, aan de *Heeren Straat*, Oude Wijk La. A. No. 19 en 21 en Nieuwe Wijk La. A. No. 92, met de daarop staande Achtergebouwen, &c. &c.

Den 29sten. S. F. FLU, Vendumeester, aan ISAY WOLFF, van het *halve* aandeel in het Huis en Erf, aan de *Prince Straat*, Oude Wijk La. D. No. 861 en Nieuwe Wijk La. E. No. 288; aangekomen hebbende den Boedel wijlen CORNELIA SCHEPER.

Idem. PHILIDA van CHRISTINA van DUMOURIN qq. Boedel A. S. VIGELAND, aan THOMAS GREEN, van het Huis en Erf, alsmede de verdere daarop staande Gebouwen, aan de *Zwartenhovenbrug Straat*, Oude Wijk La. D. No. 470 en Nieuwe Wijk La. D. No. 251.

Paramaribo den 31 Augustus 1839.

De Griffier van het Geregtshof te *Suriname*,
A. VAN MEERTEN.

(32667) Aan het DEPARTEMENT der *Onbeheerde Boedels*, zijn gedevolveerd, als:

De Boedel van ANNA JOHANNA GEIGER, den 21sten Augustus 1839; en $\frac{3}{20}$ aandeelen in de Plantaadje *Breda*, aankomende de Erven van SPALL, (door het desistement van den Heer C. S. SPILLENAAR) den 22sten dito.

En worden mitsdien bij deze alle Crediteuren en Debiteuren derzelve opgeroepen, ten einde en op pœne als bij art. 14 en 16 van het Reglement voor opgemelde Administratie is bepaald.

Paramaribo den 31 Augustus 1839.

De fungerende Curators en Weesmeesters,
J. O. N. ENGELBRECHT.
CHs. LIONARONS.

Eerste Advertentie.

(32605) De Exploicteur bij het Geregtshof te *SURINAME*, *belast met de vervolging der nalatige Belastingschuldigen*, zal op Vrijdag den 6den September 1839, des voormiddags om *negen* uren, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden, uit gemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen:

Het *HUIS* en *ERF*, gelegen aan de *Klipsteenen Straat*, La. A. No. 250; aankomende den Boedel JACOB NAHAR.

Het *HUIS* en *ERF*, gelegen aan de *Hooge Straat*, La. E. No. 369; aankomende BEBÉ van JAN DE WOLFF.

Het *OPSTAL*, staande op het Erf aan de *Domine Straat*, La. C. No. 60; aankomende J. L. van SOMMELSDIJK.

De Slaven met namen *Sansousie*, *Hendrik*, *Saratje*, *Charlotte*, *Marius*, *Johannes*, *François*, *Louisa* en *Jaba*; aankomende den Boedel JULIANNA van OSSÉ.

De Slaven met namen *Fannij*, *Adelaïde*, *Amba* of *Johanna*, *Santje* en *Truijtje*; aankomende de Wed. H. P. 'T JOHANZOON gebore BÖHM.

De Slavin *Diana*; aankomende CHRISTINA H. KENSWIL.

Paramaribo den 31 Augustus 1839.

R. GOLLENSTEDE,
Exploicteur.

(32606) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal op Vrijdag den 6den September 1839, des voormiddags om *negen* uren, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden, uit welgemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen:

De *helfte* in het *HUIS* en *ERF*, gelegen op *Combé*, No. 98 en La. A. No. 84; aankomende H. F. VALLENTIJN.

De Slaven met namen *Fortuna* en *Susanna*; aankomende J. C. STEVEN.

Paramaribo den 31 Augustus 1839.

R. GOLLENSTEDE,
Exploicteur.

(32625) De Exploicteur bij het Geregtshof alhier, als daartoe behoorlijk door hetzelve gecommitteerd, zal op Vrijdag den 6den September 1839, des voormiddags ten *negen* uren, publiek voor den tijd van *DRIE* maanden verhuren:

De Slaven met namen *Willem*, *Constant*, *Tobie* en *Primo*; bekend staande op den naam van D. W. G. HEEPKE, en als het eigendom van den Boedel J. D. VALLENTIJN, in Executie genomen.

Paramaribo den 31 Augustus 1839.

R. GOLLENSTEDE,
Exploicteur.

*** Door ongesteldheid van den Leeraar, zal er op HEDEN, *GEENE GODSDIENSTOEFENING* bij de *Evangelische Luthersche Gemeente*, plaats vinden.

(34550) DEBITEUREN des Boedels JOHANNA van KOK en MARIA van KOK, worden mits deze uitgenoodigd, het verschuldigde aan deze Boedels, tegen 1º. November 1839, ten huize van den ondergeteekende te betalen; zullende hij zich anders genoodzaakt zien, de *ACHTERSTALLIGEN* in *regten* te vervolgen.

Paramaribo den 30 Augustus 1839.

HENRY BRIDSWATER qq.

(32622) De ondergeteekende voornemens zijnde de Kolonie voor eenen korten tijd te verlaten, heeft tot zijnen *Generalen Gemagtigde* aangesteld, den Wel Edelen Heer JOHN BENT.

Paramaribo den 29 Augustus 1839.

C. J. FARWELL.

(27811) Extra kwaliteit 14 vts. SUIKERVATEN *HOEPELS*; — te bekomen bij N. BOX & Co.

(34551) Versche *GROENE ERWTEN* in vaatjes à 25 ponden; — te bekomen bij F. J. BINZ.

Te Paramaribo, bij J. J. ENGELBRECHT.